

عنوان مقاله:

سمیت کبدی عصاره آبی ریزوم گیاه خولنجان (*Alpinia officinarum*) در موش های صحرایی نر نژاد ویستار

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی گرگان، دوره 24، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

وکیل ندیمی - *Medical Student, Ischemic Disorders Research Center, School of Medicine, Golestan University of Medical Sciences, Gorgan, Iran*

شهره تازیکی - *Assistant Professor, Ischemic Disorders Research Center, Golestan University of Medical Sciences, Gorgan, Iran. Assistant Professor, Department of Pharmacology, School of Medicine, Golestan University of Medical Sciences, Gorgan, Iran*

فاطمه کلنگی - *Assistant Professor, Counseling and Reproductive Health Research Centre, Golestan University of Medical Sciences, Gorgan, Iran. Assistant Professor, Department of Traditional Medicine, School of Medicine, Golestan University of Medical Sciences, Gorgan, Iran*

محمد مازندرانی - *Associate Professor, Faculty of Fisheries and Environment, Golestan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran*

زهره معماریانی - *Assistant Professor, Traditional Medicine and History of Medicine Science Research Center, Health Research Institute, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran. Assistant Professor, Department of Traditional Medicine, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran*

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: کبد اصلی ترین ارگان دخیل در متابولیسم انواع داروها و سموم است. یکی از عوارض محتمل در مصرف بی رویه گیاهان دارویی بروز آسیب کبدی است. گیاه خولنجان (*Alpinia officinarum*) دارای خواص بیولوژیک مختلفی از جمله اثرات آنتی هایپرلیپیدمیک، ضدالتهاب، ضد ویروس، ضد باکتری، ضد سرطان و آنتی اکسیدان است. این مطالعه به منظور تعیین سمیت کبدی عصاره آبی ریزوم گیاه خولنجان در موش های صحرایی نر انجام شد. روش بررسی: در این مطالعه تجربی ۳۵ سر موش صحرایی نر نژاد ویستار به صورت تصادفی در ۵ گروه ۷ تایی شامل گروه کنترل و چهار گروه تجربی تقسیم شدند. عصاره آبی ریزوم گیاه خولنجان در دوزهای ۱۰۰، ۲۰۰، ۴۰۰ و ۸۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن روزانه به مدت ۴ هفته گاوژ شد. پس از ۲۸ روز نمونه های بافت کبد با ضخامت ۵ میکرون تهیه و به روش رنگ آمیزی H&E بررسی شدند. آنزیم های کبدی آسپارتات آمینوترانسفراز (AST)، آلانین ترانسفراز (ALT) و آلکالین فسفاتاز (ALP) با کیت شرکت پارس آزمون ارزیابی شدند. یافته ها: سطح آنزیم های کبدی ALT، AST و ALP در همه گروه های تجربی نسبت به گروه کنترل افزایش آماری معنی داری یافت ($P < 0.05$). آسیب های بافتی در گروه های دریافت کننده عصاره آبی ریزوم گیاه خولنجان مشاهده شد و بیشترین آسیب کبدی شامل دژنره شدن گسترده هیپاتوسیت ها و نکروز هیپاتوسیت های کبدی در گروه های دریافت کننده دوزهای ۴۰۰ و ۸۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن مشاهده شد. نتیجه گیری: مصرف عصاره آبی ریزوم گیاه خولنجان با دوز بیش از ۱۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن می تواند سبب آسیب کبدی شود و در دوز ۸۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن مرگ آور است.

کلمات کلیدی:

Alpinia, Liver, Aspartate Aminotransferase, Alanine Transaminase, Alkaline Phosphatase, Rats

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1708654>

